

Thomas Watson over het zaligmakende geloof

"Hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons Gods", Galaten 2:20.

De Geest past de door Christus verworven verlossing toe door het geloof in ons te werken.

Christus is *de Heerlijkheid* van het Evangelie, en het geloof in Christus is er *de troost* van.

Welke soorten geloof zijn er?

1. Een historisch of dogmatisch geloof. Dat is: de waarheden geloven die in het Woord geopenbaard zijn, omdat ze Goddelijk gezag hebben.
2. Er is een tijdgeloof dat slechts een tijd duurt en dan verdwijnt. "Doch hij heeft geen wortel in zichzelf, maar is voor een tijd", Matthéüs 13:21. Een tijdgeloof is als Jona's wonderboom, die in één nacht opkwam en weer verdorde, Jona 4:10.
3. Een wondergeloof dat de apostelen geschonken werd om wonderen te doen ter bevestiging van het Evangelie. Judas had dit ook: hij heeft duivelen uitgeworpen en toch werd hij zelf buiten geworpen, bij de duivel.
4. Een waar rechtvaardigend geloof dat genoemd wordt: "Een geloof der werking Gods", een juweel waarmee alleen de uitverkorenen worden omhangen, Kolossenzen 2:12.

Wat is een rechtvaardigmakend geloof?

Antwoord. Ik zal u tonen wat het niet is. Het is niet alleen een erkenning dat Christus een Zaligmaker is. Er moet wel een toestemming zijn, maar dat is niet genoeg om gerechtvaardigd te worden. De duivelen hebben ook de Godheid van Christus erkend. "Jezus, Gij Zoon Gods", Matthéüs 8:29. Er kan een toestemming zijn van de waarheid Gods, terwijl er toch geen werk der genade in het hart is. Velen stemmen met hun verstand toe, dat de zonde een groot kwaad is, maar men gaat wel door in de zonde. Hun verdorvenheden zijn sterker dan hun overtuigingen. Men stemt ook de uitnemendheid van Christus toe; zij dingen af van de prijs, maar kopen niet.

Wat het rechtvaardigmakend geloof wel is. Het oprecht rechtvaardigmakend geloof bestaat in drie dingen:

a. *Verloochening van zichzelf.* Geloof is 'uit zichzelf gaan', van onze eigen verdiensten afgebracht worden en inzien dat wij geen gerechtigheid van onszelf hebben. "Niet hebbende mijn rechtvaardigheid", Filippenzen 3:9. Eigen gerechtigheid is een gebroken rietstaf, waarop de ziel niet durft te rusten. Bekering en geloof zijn beide vernederende genaden. Bij berouw walgt iemand van zichzelf; geloof doet hem uit zichzelf gaan. Zoals Israël dat in de woestijn voortliep, achter zich Farao zag die het met zijn wagens achtervolgde en vóór zich de Rode Zee om daarin

weldra verslonden te worden, zo ziet de zondaar achter zich Gods rechtvaardigheid die hem achtervolgt en voor zich de hel waarin hij weldra verslonden zal worden. In deze hopeloze toestand ziet hij geen enkele hulp in zichzelf, maar hij moet omkomen tenzij hij hulp bij een Ander kan vinden.

b. *Vertrouwen*. De ziel werpt zich op Jezus Christus, het geloof rust op Christus' Persoon! Het geloof gelooft de belofte, maar waar het geloof op rust in de belofte, is de Persoon van Christus. Daarom staat er van de bruid geschreven: "Leunend op haar Liefste", Hooglied 8:5. Het geloof wordt aldus omschreven: geloven in de Naam van de Zoon van God, 1 Johannes 3:23, namelijk in Zijn Persoon. Het geloof is het kabinet, Christus is de Parel Die erin is en Die omhelst het geloof. De belofte is de schotel, Christus is de spijs waarmee het geloof zich voedt. Het geloof rust op Christus en "Dien gekruisigd." Het roemt in het kruis van Christus!, Galaten 6:14.

Christus te beschouwen als gekroond met allerhande voortreffelijkheden wekt de aanbidding en bewondering op, maar een bloedende en stervende Christus te zien is het gepaste Voorwerp des geloofs. Daarom wordt het wel genoemd: "geloof in Zijn bloed", Romeinen 3:25.

c. *Toe-eigening, of Christus aan onszelf toegepast.*

Een medicijn, hoe probaat ook, zal geen nut doen, als het niet toegepast wordt. Hoewel de pleister uit Christus' eigen bloed is samengesteld, zal hij niet genezen, tenzij hij door het geloof wordt toegepast. Het bloed van God zonder het geloof in God zal niet zalig maken. Deze toepassing van Christus wordt genoemd: "Hem aannemen" (ontvangen, Eng. vert.), Johannes 1:12. Als de hand goud ontvangt, maakt dit rijk. Zo ook als de hand des geloofs Christus' gouden verdiensten met de zaligheid ontvangt, maakt dat ons waarlijk rijk.

Hoe wordt het geloof gewerkt?

Antwoord. Door de gezegende Geest, Die genoemd wordt: "de Geest der genade", omdat Hij de Fontein van alle genade is, Zacharia 12:10. Geloof is het voornaamste werk dat de Geest van God in het hart van een mens werkt. Toen God de wereld schiep, sprak Hij slechts een woord, maar als Hij het geloof werkt, ontbloot Hij Zijn arm, Lukas 1:51. Als de Geest het geloof werkt, wordt dat wel genoemd: "de uitnemende grootheid van Gods kracht", Efeze 1:19. Wat een kracht werd aangewend om Christus uit het graf te doen verrijzen, toen er op Hem zo'n zware grafsteen lag, namelijk "de zonden der wereld", maar toch werd Hij opgewekt door de Geest. Diezelfde kracht wordt door de Geest Gods aangewend om het geloof te werken. De Geest verlicht het verstand en maakt de wil gewillig. De wil is van nature als een legermacht die het tegen God niet opgeeft: de Geest overwint hem echter met zoet geweld of liever vernieuwt hem; Hij maakt de zondaar gewillig om Christus op elke voorwaarde aan te nemen, om zowel door Hem geregeerd te worden als gezaligd te worden.

Waarin is de kostbaarheid van het geloof gelegen?

(1) Het is de voornaamste Evangeliegenade, het hoofd van alle genadegaven. Zoals goud onder de metalen is, is geloof onder de genadegaven. Clemens van Alexandrië noemt de andere genadegaven de dochters van het geloof. In de hemel zal de liefde de voornaamste genade zijn, maar zolang wij hier beneden zijn, moet de liefde plaats maken voor het geloof. De liefde neemt bezit van de heerlijkheid, maar het geloof geeft er het recht op. Liefde is de

kronende genade in de hemel, maar geloof is de overwinnende genade op aarde. "Dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof", 1 Johannes 5:4.

- (2) Het geloof beïnvloedt al de andere genadegaven en maakt ze werkzaam. Niet één genadegave komt in beweging voordat het geloof deze actief maakt. Zoals een lakenfabrikant de armen aan het werk zette en zorgde dat het spinnewiel ging draaien, zo maakt geloof de hoop gaande. De erfgenaam moet geloven dat hij recht van opvolging heeft op een landgoed, eer hij erop kan hopen. Het geloof gelooft dat het recht heeft op het eeuwige leven en de hoop verwacht het. Als het geloof de lamp der hoop niet met olie voedde, zou zij spoedig uitgaan. Het geloof maakt de liefde gaande. "Het geloof werkt door de liefde", Galaten 5:6. Als men de genade en de verdienste van Christus gelooft, doet dit een vlam van liefde opstijgen. Het geloof maakt ook de lijdzaamheid gaande. "Opdat gij niet traag wordt, maar navolgers zijt dergenen, die door geloof en lankmoedigheid, de beloftenissen beërven", Hebréeën 6:12. Het geloof gelooft de heerlijke vergelding die op het lijden volgt. Dit maakt de ziel lijdzaam in het lijden. Het geloof is het vliegwiel, het maakt al de andere genadegaven gaande.
- (3) God eert de genade des geloofs. Hij rechtvaardigt en zaligt daardoor. Het is dus inderdaad "een dierbaar geloof", zoals de apostel het noemt, 2 Petrus 1:1. De andere genadegaven werken mee tot heiligmaking, maar het is het geloof dat rechtvaardigt. "Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof", Romeinen 5:1. Bekering of liefde rechtvaardigen niet, maar het geloof wel.

Hoe rechtvaardigt het geloof?

1. Het geloof rechtvaardigt niet als een werk, want dan zouden wij van ons geloof een Christus maken; maar het geloof rechtvaardigt door het Voorwerp aan te grijpen, namelijk Christus en Zijn verdiensten. Als iemand een kostbare steen in een ring had die geneeskrachtig was, zouden wij zeggen dat de ring geneeskrachtig is, maar eigenlijk is het niet de ring, maar de steen in de ring. Zo maakt het geloof rechtvaardig en zalig, maar er is geen inwendige kracht in het geloof zelf, maar als het geloof Christus aangrijpt, rechtvaardigt het.
2. Het geloof rechtvaardigt niet als het de genade in oefening brengt. Het kan niet ontkend worden, dat het geloof al de genadegaven verlevendigt, kracht en levendigheid erin legt, maar onder dit aspect rechtvaardigt het niet. Het geloof werkt door de liefde, maar het rechtvaardigt niet als het door de liefde werkt, maar alleen als het zich Christus en Zijn verdiensten toeigent.

Waarom is het geloof, meer dan andere genadegaven, tot rechtvaardigmaking en tot zaligheid?

- (1) Omdat dit Gods voornemen was. Hij heeft deze genade gesteld tot rechtvaardiging. Hij doet dat, omdat het geloof een genade is die een mens van zichzelf afbrengt en alle eer geeft aan Christus en de vrije genade. "Gesterkt in het geloof, gevende God de eer", Romeinen 4:20. Daarom heeft God deze eer op het geloof gelegd, en heeft het tot rechtvaardiging en zaligheid gesteld. Het stempel van de koning doet de munt doorgaan voor gangbaar geld. Als hij zijn stempel zowel op leer als op zilver zou laten zetten, zou dat ook gangbaar worden. Zo heeft God door het stempel van Zijn autoriteit en instelling het geloof bestemd om te rechtvaardigen en zalig te maken.

- (2) Omdat het geloof ons verenigt met Christus, Efeze 3:17. Het is de omhelzende, inlijvende genade, het brengt de verbinding en eenwording met de Persoon van Christus tot stand. Andere genadegaven maken ons gelijkvormig met Christus, maar geloof maakt ons tot lidmaten van Christus.

Eerste gebruik, tot vermaning.

Laten wij, vóór alles, staan naar geloof. "Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs", Efeze 6:16. Het geloof zal ons van meer nut zijn dan elke andere genade. Een oog, hoe dof ook, was voor een Israëliet van meer profijt dan alle andere leden van zijn lichaam, zoals een sterke arm of een snelle voet. Het was zijn oog dat naar de koperen slang zag om genezen te worden. Kennis, hoe hoogverheven ook, en berouw, al zou men rivieren van tranen kunnen schreien, kunnen ons niet rechtvaardigen. Alleen geloof, waarmee wij op Christus zien. "Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen", Hebrëeën 11:6. Als wij Hem niet behagen door te geloven, zal het Hem niet behagen ons te zaligen. Geloof is de voorwaarde van het genadeverbond; geen geloof, dan niet in het verbond; en niet in het verbond, dan geen hoop, Efeze 2:12.

Tweede gebruik, tot beproeving.

Laten wij ons onderzoeken of wij geloof hebben. Er is heel wat dat op geloof lijkt, maar het niet is, evenals een bepaalde steen die op een diamant lijkt. Sommige planten hebben bladeren die veel lijken op bladeren van andere planten, maar de plantenkenner kan het verschil bepalen aan de wortel of aan de smaak.

Er is geloof dat op waar geloof lijkt, maar het verschil kan gezien worden aan de vruchten. Laten wij toch ernstig zijn in het beproeven van ons geloof. Er hangt zoveel af van ons geloof, want als ons geloof niet goed is, dan zijn zelfs onze godsdienstplichten en onze genadegaven surrogaat.

Waaraan kunnen wij dan een oprecht geloof kennen?

Door de edele vruchten ervan.

- (1) Geloof is een genade die in Christus roemt, het geloof stelt Christus op hoge prijs. "U dan, die gelooft, is Hij dierbaar", 1 Petrus 2:7. Paulus kende Christus zeer goed. "Heb ik niet Jezus Christus, onzen Heere gezien?", 1 Korinthe 9:1. Hij heeft Christus met zijn lichamelijke ogen gezien in een gezicht, toen hij opgetrokken werd in de derde hemel en met het oog des geloofs in het Heilig Avondmaal, derhalve kende hij Christus zeer goed. Ziet, hoe hij alle andere dingen aanmerkt in vergelijking met Hem. "Om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen", Filippenzen 3:8. Hebben wij zo'n hoogachting voor Christus? Zouden wij gewillig zijn om van de goudklomp afstand te doen terwille van de Parel van grote waarde? Gregorius van Nazianzenus dankte God, dat hij van iets afstand mocht doen om Christus' wil.
- (2) Het geloof is een reinigende genade. "Houdende de verborgenheid des geloofs in een reine consciëntie", 1 Timótheüs 3:9. Het geloof is voor de ziel als vuur voor het metaal, het reinigt en zuivert. Zedigheid moge de buitenkant wassen, maar geloof reinigt de binnenkant. "Gereinigd hebbende hun harten door het geloof", Handelingen 15:9. Het geloof maakt van het hart een heiligdom, het heilige der heiligen. Het geloof is een kuise genade. Hoewel het ons zondig bestaan niet wegneemt, neemt het toch de liefde tot de

zonde weg. Onderzoek of uw hart een onreine fontein is die modder en slijk van hoogmoed en nijd opwerpt. Als er een leger van lusten in uw hart huist, is er geen geloof. Het geloof is een hemelse plant die niet wil groeien in een onreine bodem.

- (3) Het geloof is een gehoorzaammakende genade. "De gehoorzaamheid des geloofs", Romeinen 16:26. Het geloof doet onze wil in Gods wil verslonden zijn. Het gaat waarheen God roept. Als God tot de plicht roept, al is die dwars tegen vlees en bloed in, dan gehoorzaamt het geloof. "Door het geloof is Abraham geroepen zijnde, gehoorzaam geweest", Hebreëën 11:8. Geloof is geen luie genade, het heeft een oog om op Christus te zien, en ook een hand om voor Hem te werken. Het gelooft niet alleen Gods belofte, maar gehoorzaamt ook Zijn gebod. Kennis alleen is niet een bewijs dat u een gelovige zijt. De duivel heeft ook kennis, maar hij mist de gehoorzaamheid en dat maakt hem tot een duivel. De ware gehoorzaamheid des geloofs is een blijmoedige gehoorzaamheid. Gods geboden zijn niet zwaar. Zijt u gehoorzaam en doet u dat blijmoedig? Beschouwt u Gods bevel als een last of als een voorrecht; als een ijzeren band om uw been of als een gouden keten om uw hals?
- (4) Het geloof is een gelijkvormigmakende genade. Het verandert de ziel naar de gelijkenis van het Voorwerp; het maakt de ziel gelijkvormig met Christus. Niemand heeft ooit met een gelovig oog op Christus gezien, of hij werd gelijkvormig gemaakt met Christus. Een mismakend persoon kan naar een prachtig voorwerp kijken, maar wordt daardoor niet mooier, maar als het geloof op Christus ziet, verandert dat de persoon en het maakt hem gelijkvormig aan Zijn beeld. Het zien op een bloedende Christus veroorzaakt een zacht bloedend hart; het zien op een heilige Christus veroorzaakt heiligheid in het hart; het zien op een nederige Christus maakt de ziel nederig. Zoals de kameleon steeds verandert in de kleur van het voorwerp waarop hij kijkt, zo maakt het geloof als het op Christus ziet, de christen gelijkvormig met Christus.

- (5) Waar geloof groeit. Alles wat leeft, groeit. "Uit geloof tot geloof", Romeinen 1:17.

Hoe kunnen wij een oordeel vormen over de groei van het geloof?

Antwoord. De groei van het geloof kan beoordeeld worden aan de sterkte ervan. Wij kunnen dan nu dingen doen die wij voorheen niet konden.

Als iemand volwassen is, kan hij dingen doen die hij niet kon doen toen hij een kind was; hij kan een zwaardere last dragen. Zo kan iemand wiens geloof gegroeid is, met meer lijdzaamheid kruisen dragen.

Groei in het geloof kan men ook zien, als de plichten op een geestelijker wijze gedaan worden, met meer innigheid. Wij kunnen dan het reukaltaar doen roken uit een beginsel van liefde tot God. Als een appel in omvang gegroeid is, wordt hij ook zoeter van smaak. Zo verricht iemand die in het geloof gegroeid is zijn plichten in liefde en met meer aangenaamheid en hij heeft er een betere nasmaak van.

Maar ik vrees dat ik geen geloof heb.

Antwoord. We moeten onderscheid maken tussen zwak geloof en geen geloof. Zwak geloof is waar geloof. Het gekrookte riet is maar zwak, maar het is toch zodanig, dat Christus het niet zal verbreken. Als uw geloof zwak is, wees dan niet moedeloos.

- (1) Zwak geloof kan een sterke Christus ontvangen. Een zwakke hand kan in de huwelijksluiting even goed de verbintenis maken als een sterke hand. Een zwak oog zou ook de koperen slang hebben kunnen zien. De vrouw in het Evangelie raakte slechts de zoom van Christus' kleet aan en ontving kracht van Hem. Het was de aanraking van het geloof.
- (2) De belofte wordt niet gedaan aan het sterk geloof, maar aan het ware geloof. De belofte luidt niet: wie een reuzengeloof heeft kan bergen verzetten, kan de muilen der leeuwen toesluiten, of zal zalig worden, maar zo wie gelooft, hoe klein zijn geloof ook moge zijn. Hoewel Christus soms een zwak geloof bestraft heeft, verbindt Hij er toch een belofte aan, opdat men niet moedeloos worde: "Zalig zijn de armen van geest", Matthéüs 5:3.
- (3) Een zwak geloof kan ook vruchtbaar zijn. Het zwakste vermenigvuldigt vaak het meest. De wijnstok is een zwakke plant, maar is erg vruchtbaar. Zwakke christenen kunnen sterke genegenheden hebben. Hoe sterk is de eerste liefde, die toch volgt op de inplanting van het geloof!
- (4) Zwak geloof kan groeien. Zaad komt successievelijk op: eerst het blad, dan de aar, dan het volle koren in de aar. Wees derhalve niet ontmoedigd. God, Die wil dat wij de zwakken in het geloof zullen aannemen, zal Zelf hen niet afwijzen, Romeinen 14:1. Een zwak gelovige is een lidmaat van Christus en hoewel Christus rotte leden van Zijn lichaam zal afsnijden, zal Hij zwakke leden niet afsnijden!